

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/174/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113218162
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6113218162.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred samosudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom, v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporkyni D. P., X.. XX. XX. XXXX, L. R. XX, L. L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie Bratislava, Seberíniho 9, o zaplatenie 1 005,29 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 245,29 Eur spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 21. 10. 2011 až do zaplatenia a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd návrh v zvyšnej časti z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaným návrhom doručeným súdu dňa 03. 07. 2013 žiadal súd, aby vo svojom rozhodnutí zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 1 005,29 Eur s príslušenstvom z titulu neuhradených platieb za služby poskytnuté navrhovateľom, ktoré vznikli na základe zmluvy o pripojení a náhradu škody.

Odporkyňa sa k návrhu nevyjadřila, pojednávania sa nezúčastnila. Vzhľadom k tejto okolnosti súd konal a rozhodol aj bez jej prítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie zmluvou č. C. a dodatkom k tejto zmluve zo dňa 08. 04. 2010, zmluvou č. C. a dodatkom k tejto zmluve zo dňa 09. 10. 2010 a zmluvou č. C. zo dňa 15. 12. 2008.

Súd ďalej vo veci vykonal dokazovanie faktúrami, z ktorých zistil, že odporkyňa neuhradila faktúry za obdobie júna roku 2011 v celkovej výške 105,75 Eur, za mesiac júl roku 2011 vo výške 112,81 Eur a za mesiac august roku 2011 vo výške 26,73 Eur. Z uvedeného vyplýva, že za obdobie od júna do augusta roku 2011 odporkyňa nezaplatila riadne a včas cenu za poskytnuté služby vo výške 245,29 Eur.

Zároveň si navrhovateľ uplatnil právo na náhradu škody, ktorá vyplývala z rozdielu medzi skutočnou predajnou cenou mobilných zariadení a akciových cien, za ktoré boli odporkyni odpredané v celkovej výške 879,-- Eur.

Podľa § 43 ods.1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o pripojení podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z., na základe ktorej navrhovateľ ako poskytovateľ služieb poskytol na základe svojej zmluvnej povinnosti odporkyni služby tak, ako si ich táto zvolila pri využívaní verejnej mobilnej telefónnej siete a odporkyni ako užívateľovi vznikla povinnosť uhrádzať cenu za poskytnuté služby určené podľa odpočtu poskytnutých služieb vyúčtovaných navrhovateľom vo forme daňového dokladu, a to faktúry.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ poskytol odporkyni služby v období od uzavretia jednotlivých zmlúv, pričom využívaním týchto služieb odporkyni vznikla povinnosť uhradiť cenu za poskytnuté služby. Túto povinnosť si však za mesiace jún, júl a august roku 2011 nesplnila tak, že takéto platby neuhradila, pričom jej vznikol dlh vo výške 245,29 Eur.

Vzhľadom na to súd návrhu navrhovateľa v tejto časti vyhovel a zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 245,29 Eur spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 21. 10. 2011 až do zaplatenia, teda odkedy sa dostala odporkyňa do omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pokiaľ si navrhovateľ si v ďalšom konaní uplatnil právo na náhradu škody vo výške 879,-- Eur, ktorá mu mala vzniknúť tak, že rozdielom medzi akciovou cenou a predajnou cenou mobilného zariadenia je tvorená takáto škoda, súd v danej súvislosti uvádza, že podmienkou pre vznik zodpovednosti za škodu je samotná škoda. Škodou sa rozumie ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Navrhovateľ tvrdil, že mu porušením zmluvnej povinnosti odporkyňou vznikla škoda, ktorá sa rovná rozdielu medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Súd uvádza, že za škodu nemožno považovať to, že v rámci obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný navrhovateľom podanou žalobou by bolo možné dosiahnuť aj iným spôsobom, napríklad podmieneným právnym úkonom. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom tvrdeného, ale nepreukázaného protiprávneho úkonu odporkyne, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi účastníkmi konania. Tento zmluvný konsensus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením svojho rozhodnutia tak, že sa nesplnili jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporkyňou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože za tieto mobilné zariadenia obdržal dojednanú kúpnu cenu.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka, sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporkyne zotrvať v zmluvnom vzťahu. Takto vymedzený nárok treba posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je kumulatívne splnenie všetkých podmienok potrebných pre právo na priznanie náhrady škody, t.j. protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Nesplnenie čo i len jednej z podmienok spôsobuje, že zodpovednosť za škodu nie je daná.

Súd má za to, že navrhovateľ neunesol svoje dôkazné bremeno a žiadnym spôsobom nepreukázal, že by sa odporkyňa dopustila porušenia svojich zmluvných povinností po dobu viazanosti. Zároveň súd poukazuje na to, že z rozhodovacej praxe súdov v obdobných veciach súdy vyslovili právny názor, že

prípadná zmluvná podmienka dojednaná v dodatku k zmluve o pripojení týkajúcej sa zmluvnej pokuty je neprijateľná s poukazom na ustanovenie § 53 ods.4 písm.k) Občianskeho zákonníka a teda v zmysle § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka je neplatná. Jedná sa najmä o rozhodnutia Krajského súdu v Prešove pod spisovou značkou 18Co/136/2010 zo dňa 09. 05. 2011, 2Co/137/2010 zo dňa 29. 06. 2011, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní pod sp. zn. 16Co/288/2012-193 zo dňa 08. 11. 2012, Okresného súdu vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. 11C/184/2011-82 zo dňa 26. 10. 2011, Okresného súdu Revúca pod sp. zn. 6C/92/2012. Tieto rozhodnutia sú verejne prístupné na webovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR.

Z uvedeného preto súd návrh navrhovateľa v tejto časti zamietol ako nedôvodný.

Súd tak tiež rozhodol o práve na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods.1 OSP tak, že účastníkom konania nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože navrhovateľ bol v prevažnej miere v konaní neúspešný. Odporkyňa úspešná v konaní v prevažnej miere bola, avšak právo na náhradu trov konania si neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa. (§ 205 ods. 1 OSP, § 42 ods.3 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné

rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa Zákona č.
233/95 Z. z. a noviel - Exekučný poriadok.